

Sygn. akt I C 453/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska-Szota

Protokolant: stażysta Kamila Kupiec

po rozpoznaniu 17 czerwca 2019 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. z siedzibą w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę 3 383,26 zł

oddala powództwo.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa K. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. D. kwoty 3 383,26 z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu zasądzenie kosztów procesu podnosząc, że nabyła wierzytelność wobec pozwanej od poprzedniego wierzyciela.

Od nakazu wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwana wniosła sprzeciw zaskarżając go w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 września 2016 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i pozwana M. D. zawarły umowę pożyczki V(...) nr (...), na mocy której udzielona została pozwanej pożyczka w kwocie 1 600 zł na 30 dni z terminem spłaty 8 października 2016 r.

Dowód: umowa pożyczki z dnia 8.09.2016 r. – k.56 – 58

W dniu 6 października 2016 r. (...) sp. z o.o. przekazała na rachunek pozwanej kwotę 1 600 zł tytułem umowy pożyczki (...), a w dniu 20 października 2016 r. kwotę 1 000 zł tytułem umowy kwoty dodatkowej (...).

Dowód: potwierdzenie wykonania operacji z dnia 20.10.2016 r. i z 06.10.2016 r. – k.59 i 60

W dniu 12 kwietnia 2018 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. i strona powodowa zawarły umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji. Wśród wierzytelności wymieniona została należność wobec pozwanej dotycząca umowy pożyczki z 6 października 2016 r. o numerze (...).

Dowód:

umowa przelewu wierzytelności z dnia 12.04.2018 r. z załącznikiem nr 3 – k. 32 – 38, 39 - 41

wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych – k.20 - 23

odpisy KRS – k.24 – 31, 48 - 55

akt notarialny z 9.01.2018 r. – k.42 - 43

pełnomocnictwa – k.45 - 47

W bliżej nieokreślonym dniu strona powodowa sporządziła zawiadomienie pozwanej o przelewie wierzytelności i pismem z dnia 19 kwietnia 2018 r. wezwała pozwaną do zapłaty należności wynikającej z umowy z dnia 6 października 2016 r. w wysokości 3 268,08 zł.

Dowód:

zawiadomienie dłużnika o przelewie i wezwaniu do zapłaty – k.61 i 62

wyliczenie odsetek należnych na dzień 13.12.2018 r. – k.63

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Przedłożone przez stronę powodową dokumenty jednoznacznie wskazują, że strona powodowa miała nabyć od pierwotnego wierzyciela, którym był (...) Sp. z o.o. wierzytelność przysługującą z umowy z dnia 6 października 2016 r. o numerze (...), jednak tej umowy nie dołączyła. Strona powodowa dołączyła umowę z dnia 8 września 2016 r. z terminem spłaty do 8 października 2016 r. o numerze – jak można wnioskować z zapisów pod kodem kreskowym – (...), a więc zupełnie innym niż wskazany w załączniku do umowy przelewu wierzytelności. Rzeczą strony powodowej było udowodnienie zgodnie z wymogami art. 6 k.c. i art.232 zd. 1 k.p.c. zawarcia umowy pożyczki między pierwotnym wierzycielem a pozwaną w dniu 6 października 2016 r. Nie można pominąć, że pozwana jest konsumentem, a rzeczą Sądu jest zbadanie, po pierwsze, kwestii legitymacji procesowej, po drugie, postanowień umowy pożyczki z 6 października 2016 r., o ile taka łączyła strony, w kontekście abuzywności. Strona powodowa nie wykazała swej legitymacji procesowej, bowiem nie przedłożyła umowy z 6 października 2016 r., a powoływała się na nabycie wierzytelności z niej wynikającej. Potwierdzenia dokonania operacji z dnia 6 i 20 października 2016 r. nie stanowią dowodu na tę okoliczność. Zdaniem Sądu, budzą one dodatkowe wątpliwości, ponieważ w potwierdzeniu wykonania operacji z 20 października 2016 r. r. mowa jest o umowie dodatkowej. Ani umowy pierwotnej z 6 października 2016 r., ani z 20 października 2016 r. strona powodowa nie dołączyła do żadnego z pism procesowych.

Zwrócić należy uwagę, że pozwana kwestionowała wydany nakaz zapłaty, ale dodatkowo wskazać należy, że Sąd bada kwestie abuzywności postanowień umownych z urzędu, na co zwracał wielokrotnie uwagę Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W tym kontekście nie sposób uwzględnić powództwo w oparciu o zaoferowane dowody.

Na marginesie, wskazać należy, że potwierdzenia wpłat dokonanych przez pozwaną nie mają znaczenia, ponieważ wpłynęły one po wydaniu wyroku, a nadto dotyczą sprawy o numerze (...), a więc o odmiennych numerach niż wskazane w powołanych wyżej umowach.